

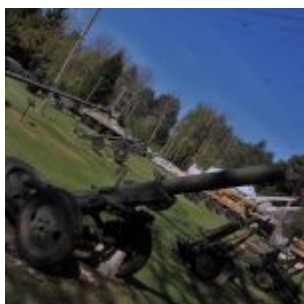
wz. 1943 MT-13

160 mm moździerz wz. 1943 MT-13

Historia i opis konstrukcji

Ciężki moździerz opracowany w 1943 roku w ZSRR przez zespół konstruktorów pod kierownictwem I. Tiewierowskiego.

Główne podzespoły broni to gładkościenna lufa, kołyska z komorą zamkową, okrągła płyta oporowa oraz łoże stanowiące równocześnie dwukołowe podwozie. Zastosowanie skutecznego sprężynowego mechanizmu oporopowrotnego zapobiegało podskakiwaniu broni oraz zbyt niemu zagłębianiu się podstawy podczas prowadzenia ognia. Ładowanie pocisków od strony wlotu lufy – w tym celu lufa jest sprowadzana do poziomu i blokowana w tym położeniu. Równoważenie lufy ułatwia sprężynowy odciążacz. Zamek jest wyposażony w kurkowy mechanizm spustowy umieszczony w komorze zamkowej, której podstawa kulista opiera się w gnieździe płyty oporowej. Wypełnione gąbczastą masą koła dysponują uresorowaniem, blokowanym na czas prowadzenia ognia. Moździerz jest przystosowany do holowania z prędkością do 50 km/h. Do wycelowania służył celownik MPM-44. Koła posiadają uresorowanie, które jest wyłączane w czasie strzelania.

Muzeum im. Orła Białego – Skarżysko-Kamienna

Zastosowana amunicja

1. Granat odłamkowy:

Masa pocisku: 40,8 kg

Prędkość wylotowa: od 140 m/s do 245 m/s

Donośność: od 630 m do 5150 m

Pocisk stabilizowany w locie za pomocą brzechw. Zaopatrzony w głowicowy zapalnik uderzeniowy. Stosowano pięć rodzajów ładunków miotających.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

Kaliber: 160 mm

Masa: na stanowisku 1170 kg , w transporcie 1270 kg

Długość lufy: z zamkiem 3030 mm (przewód lufy 2896 mm)

Długość: w położeniu marszowym 3985 mm

Szerokość: w położeniu marszowym 1414 mm

Kąt ostrzału w elewacji: od +45° do +80°

Kąt ostrzału w azymucie: 25°

Szybkostrzelność: praktyczna 3 strz./min

Autor: Dawid Kałka

Bibliografia

1. Andrzej Ciepłiński, Ryszard Woźniak: Encyklopedia współczesnej broni palnej (od połowy XIX wieku). Warszawa: Wydawnictwo „WIS”, 1994